

Prispeval Ivan Praprotnik, novinar Dela  
Sreda, 18 Junij 2008 17:25

---



Vesela družba železarskih veteranov Pri lipi v starem Guštanju se je srečala že navsezgodaj. Ozračje na Koroškem je zadnje dni napeto, da je kaj. V Ljubljani hočejo uzakoniti Koroško z upravo na Ravnah, v igri je usoda Mežiške doline z Dravogradom, leta 1920 izvzete iz plebiscitnega območja. Po delu pristne Koroške, 88 let po plebiscitu, sega roka štajerskih nepridipravov iz Slovenj Gradca in Dravske doline. Luka, Mihi, Jaka, Lipi, Maks, Toni in Jozej so dali pobudo za ustanovitev koroškega domovinskega odbora. Eni so klicali Maistra, drugi Malgaja, tretji Haliloviča, nekateri Pogorevca. Domovino je treba rešiti. O Koroški ne bodo odločali Štajerci, ne Ljubljančani, ne kdo drug, prihodnost Koroške je v naših rokah," je svoj aktualni politični referat začel nekdanji topilec Miha.

"To, kar piše ta, sicer štajerski časnik, je popolna resnica. Naj se ve, kje je prava Koroška, echt Kärnten, bi rekel Haider. Kakšen Slovenj Gradec, kakšne Radlje, Ribnica!" se je razjezil Miha in štajerski časnik ponudil naprej v branje.

### ***Sem vedno korajžen, vesel ...***

"Vzeli so nam fabriko, jo dali Rusom, zavrgli so našega Krpana in vzeli Patrio, zafrčkali naše fabriške delnice, zdaj bi nam pa vzeli še upravo te oropane Koroške. Ne pride v poštev. Uprava Koroške bo v Guštanju, pa čeprav bi bil ta kdaj prazen. Vlada je imela prav, ko je sklenila, da mora Guštanju tudi nekaj dati. Uprava Koroške bo tu, pa če tudi ne bo imela kaj delati," je bil jasen Lipi, koroška korenina izpod južnega pobočja Pece.

Razprava se je ravno prav razvnela, ko se je izza šanka zaslišala pesem. Trije korajšni možje, ki so ravno končali nadurni šiht v jeklarni in so čakali na avtobus, so zapeli staro ljudsko pesem. "Sem fantič zelenega Štajerja, sem vedno korajžen, vesel. Kdor pa se jezno in kislo drži, ta štajerski fantič pač ni ..."

Štajerska ljudska je bila pri železarskem omizju v posebni sobi razumljena kot provokacija. "Gotovo so jih našuntali, fakini iz Slovenj Gradca in Radelj. Tisti sosedov župan je pravi krjavelj, je rdeč, čeprav rdečih skorajda ni več. Ti bi radi uničili Guštanj in Koroško, vse bi nam požrli, če bi mogli," je ugotovil Jaka, pristen Ravenčan z življenjskim drevesom, ki dokazuje, da so vsi njegovi rodovi za petnajst kolen nazaj pravi Korošci.

### ***Kdor pa se jezno in kislo drži ...***

"Če jih zdaj ne bomo, te Štajerce, se jih nikoli ne bomo znebili," je skorajda zgodovinsko priložnost za slovenski delček Koroške zaslutil Luka, ki je v gverku svojčas sestavljal stiskalnice. "Da bi prešli v napad, ne pride v poštev. Tepli jih ne bomo. Pač pa jim bomo tudi mi eno zapeli. Tisto Valentina Cigana in Valentina Polanška Koroška domovina, ali pa kakšno podobno."

Maks je imel lep glas, nekoč je pel pri Fužinarju. Vstal je, rekel tri štiri, zašepetal Koroška domovina in so začeli: "Prelepa si, prelepa si, koroška domovina" ... in malo pozneje še prirejeno Luke Kramolca "Tam, kjer teče bistra Meža". In čez nekaj minut še "Mojcej" ... Ozračje v nekaj trenutkov nazaj še zelo naelektreni gostilni se je v hipu spremenilo. Na boljše, seveda. Ponosni Korošci so dodali še tisto Od Pliberka do Traberka, Štajerci izza točilnega pulta so se ulovili na prelepo koroško vižo in so jim podarili še eno pohorsko, štajersko, Jurija Vodovnika.

### ***Ta štajerski fantič pač ni ...***

"Ampak saj ti Štajerci niso t'k butasti in žleht, kakor se zdi in kakor se zdijo njihovi župani. Zapijmo jim še eno," je rekel Jožej, še prej pa je stopil po njih in jih povabil na kozarček županovega. Roženovega mošta.

Korošci in Štajerci Pri lipi v Guštanju so ondan drugi drugim vendarle priznali, da so v redu. Samo spoznati so se morali. Zdaj bi se celo lahko zgodilo, da bodo srečno skupaj živeli v svoji pokrajini, vse do svoje smrti.

Prispeval Ivan Praprotnik, novinar Dela  
Sreda, 18 Junij 2008 17:25

---

**\*Kolumna je bila objavljena v časniku *Delo* v sklopu *Koroških solzic*.**